

Främjarresa till Storulvån

Yrande snö eller strålande sol spelar ingen roll. Humöret är på topp hos deltagarna på Mälarearnas traditionella vinterresa till Storulvån. Härlig skidåkning på dagarna och trevligt umgänge på fjällstationen på kvällarna har blivit ett succékoncept.

Text: Eva Sahlström

Foto: Patrik Ritzén

publicerad i Friluftsliv nr 1, 2006

Det är sista dagen på Mälarearnas traditionella vinterresa till Storulvåns fjällstation och solen strålar. Halva gruppen går på tur i Stor-Ulvåns dalgång medan gänget vi hänger med tar sig upp en bit på Getryggens sydsida och kryper in i bivacker som någon övningsgrävt tidigare, testar telemarkssvängar och fikar i solen.

Dagen innan var det helt andra förhållanden när gruppen gick runt Getryggen i yrande snö. I det branta passet mellan Getryggen och Tväråklumparna var det dessutom dimma.

– Ledarna sa till oss att det är ett av de häftigaste ställena i fjällen, men vi såg ingenting! säger en av turdeltagarna.

Idag är sikten desto bättre och ingen vill åka hem ikväll.

EN FYRADAGARS RESA till Storulvåns fjällstation i Jämtland har blivit tradition för Mälarearnas lokalavdelning, så till den grad att fjällgrenledare Ivar Danefjäll inte är säker på hur många gånger man har gjort resan.

– Det är nog en tolv, tretton gånger, säger han.

I början bodde man i de gamla stugorna med självhushåll som ligger bredvid fjällstationen, för att hålla priset nere och locka ungdomar att komma med. Men självhushållet har blivit dyrare och ungdomarna var inte så priskänsliga som man trodde, så nu bor man bekvämt på stationen istället.

Med åren har det bildats en kärntrupp och ungefär två tredjedelar av deltagarna återkommer, kanske inte varje år, men ofta. Cirka en tredjedel av deltagarna är nya. Resan lockar bland annat äldre som har fjällfarenhet men som vill ha det komfortabelt och gillar sällskapet med en grupp.

DET BRUKAR OCKSÅ vara många yngre, inte sällan tjejer, som vill pröva på hur det är att vara i fjällen på vintern. De uppskattar att kunna få hjälp av erfarna ledare och att säkert kunna komma ut på aktiviteter.

På den här resan kan man också välja dag för dag hur pass avancerad man vill vara. Varje dag har ledarna två eller tre turer på förslag, alltid en lugnare tur och oftast en som är lite mer utmanande eller lekfull. Turförslagen skrivs upp på ett blädderblock nere vid receptionen så deltagarna kan välja vad de vill hänga med på just den dagen

– Många har sagt efteråt att det är bra med flera möjligheter, säger Ivar.

De flesta har egen utrustning, men för den som aldrig gått på tur förut går det att hyra full utrustning på Storulvån. Det gäller bara att boka i god tid innan man åker upp.

Maxgränsen för antalet deltagare har legat på 20, men folk bönar och ber om att få komma med, så Ivar har tummat på gränsen varje år och det brukar snarare vara

runt 25 deltagare på tre ledare.

– Fjällintresset är på väg uppåt. Att gå på tur har varit lite mossigt, men fler och fler lockas att prova.

Ivar bästa turer

- På stighudar upp i Bunnarskalet är Ivar Danefjälls favorittur. En tuff tur på nästan 2 mil, men också väldigt härlig i orört landskap. Klart och fint väder är en förutsättning för att man ska göra turen.
- Till Blåhammarens fjällstationen tur och retur – den turen har blivit en tradition och det ska vara rejält dåligt väder för att man inte ska genomföra den någon av dagarna.
- Ulvåfjellet runt.
- Getryggen runt, vilket inkluderar passet mellan Getryggen och Tväråvalvet.
- Telemarksåkning på Getryggen kan det också bli.

Bildtexter:

Bild 1:

Grenledare Ivar Danefjälls son Emil leder en grupp Getryggen runt. Efter att ha gått på skrå norrut från Storulvåns fjällstation är gruppen på väg upp mot passet mellan Getryggen och Tväråklumparna.

Bild 2:

På kartan ser passet mellan Getryggen och Tväråklumparna brant och dramatiskt ut, men just den här dagen är det också väldigt dimmigt så förstagångsbesökarna får inte se något av hur det ser ut i verkligheten. Efter passet är det dags för fika, och när snön drevar är det skönt att följa med en ledare som snabbt gräver en skyddad fikaplats.

Bild 3:

En vindsäck passar inte bara för nödsituationer utan också när man vill fika i skydd en snöig och blåsig dag som denna.

Bild 4:

För att få lä satte sig gruppen bakom en snövall – men det visade sig att vallen uppstätt för att snön samlade sig just där. Så det var att välja mellan lite lä och mycket snö, eller mera blåst och mindre snö i chokladen.

Bild 5:

Resans sista dag blir det riktigt fint väder. Medan en grupp tar en lugn tur i Storulvåns dalgång leder Emil Danefjäll en lite äventyrligare tur upp på Getryggens sydsida. Vi kämpar uppför en brant för att titta på bivacker som någon tidigare grupp har övningsgrävt och provar telemarkssvängar nerför en fin sluttning.

Bild 6:

När det blir riktigt brant kan det vara lättare att ta av sig skidorna och gå upp.

Bild 7:

Emil Danefjäll visar hur det ska se ut när man åker telemark. Några i gruppen klarar att göra lika snygga svängar, medan vi andra upptäcker att det krävs en hel del övning för att det ska se ut som när Emil åker.

Bild 8:

Ena dagen är det fika i yrande snö, nästa dag sitter vi uppradade på en solig hylla och ser bort mot Stor-Ulvåfjället. Bättre än så här kan det knappast bli och ingen vill åka hem ikväll.